

ԱՐԺԱՆԹԻՆԱՀԱՅՈՒԹԵԱՆ ՍԶԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ ԱՂԵՏԵԱԼՆԵՐՈՒՆ

Խմացած էինք՝ թէ երուսաղէմ տագնապի օրեր ապրած էր, թէ վանքը և իր պարիսպներուն ապաւինած ժողովուրդը հրաշքով կրցած էր ազատիլ անաւոր աղէտէն, և թէ այժմ անտեսական նեղ կացութեան մէջ էին:

Սակայն, Հայրապետական Պատութափի Փոխանորդ, Հոգ. Տ. Յարութիւն Վրդ. Մուշեանի ժամանումովը, երուսաղէմ գարձաւ իւրաքանչիւր Հայուն մտածման կորիգը:

Ամէն անգամ որ տոկթը ներկայանար, Հայր Յարութիւն չէր զլանար զրուատել հերոսական գործ՝ Զինուորեալ Միաբանութեան, (ինչպէս կը սիրել կոչել իր եղբայրները), վեր հանելով անոնց կատարած դերը, պատմութեան ամօթը եղող երուսաղէմի աղէտին առընչութեամբ: Եղեղեցոյ Ս. Քեմը երուսաղէմ կը բուրէր, երբ մանաւանդ ինք կը պատարագէր և կը քարոզէր, չէր մանար յիշատակելի զրուագ մը մէջբերել, երուսաղէմի գործունէութենէ, ժողովուրդը պատրաստելով սրբազն այն գործին, որուն պիտի ձեռնարկէր յետոյ երուսաղէմի նուիրակը՝ Գեր. Տ. Սերովէ Ս. Վրդ. Մանուկեանը:

Հողը պատրաստուած էր, սերմերը ցանուած, երբ երուսաղէմի նուիրակ Հայր Սուրբը օդային ճամբով քաղաքս կը ժամանէր 1952ի Յուլիս 2-ին: Հոգ. Տ. Յարութիւն Վրդ. Մուշեան, այս տոկթը զրոյին և Ազգային Մարմիններու ներկայացուցիչներու ընկերակցութեամբ զիմաւորեցին հիւրը և զայն առաջնորդեցին իր ընակարանը:

Նոյն առաւտուն, Կեդր. Վարչական Խորհուրդի Ասենապետ Տիար Արմէն Պէրկամալի, յանուն Արժանինահայ գաղութին, բարի գալուստ մաղթեց Գեր. Նուիրակին և բոլորս միասին ունկնդրեցինք առ-

նոր զեկոյցը՝ երուսաղէմի մեր աղէտիու հայրենակիցներու մասին:

Յուլիս 10-ին, Կեդր. Վարչական Խորհուրդը իր նիստին մէջ իւրացուց երուսաղէմի Գեր. Նուիրակ Հայր Սուրբը զեկոյցը՝ Պաղետանին աղէտեալներուն և Ս. Աթոռին անցուցած տագնապին շուրջ: Պ. Ասենապետին առաջարկով, որոշուեցաւ կարելին ընել, արգիշնաւոր գարձնիկու համար նուիրակ Հայր Սուրբըն բարենպատակ առաքելու թիւնը: Պրնք. Մարգիսիանի և Մարտինի գլխաւորութեամբ՝ որոշուեցաւ կազմել հանգանակին Կեդր. Յանձնախումբ: մը, նախագանութեամբ Հոգ. Տ. Յարութիւն Վրդ. Մուշեանի, և մասնակցութեամբ Տիար Կառավարեանի և Պահեանի: Յանձնախումբին գործը կ'արգիւնաւորէր՝ առաջին իսկ պատհութեամբ, հակառակ տիրող ընդհանուր քրիզին:

Օգոստոս 3-ի Կիրակին, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ երուսաղէմի նուիրակ Գեր. Տ. Սերովէ Ս. Վրդ. Մանուկեան մատոյց իր անդրանիկ պատարագը, որմէ վերջ կատարուեցաւ Արժանիթինի նախագանին նորոգ հանգուցեալ տիկնօղ հոգեհանգիստը, նախագանութեամբ Մուշեան Հայր Սուրբի:

Գեր. Տ. Սերովէ Ս. Վրդ. Մանուկեան խօսեցաւ իր սրտապին քարոզներէն մին, նիւթը վերցնելով «Լերան Քարոց» էն, գրուատիքն ըրաւ հանգուցեալ Տիկին Եւաթերոնի բարեգործւթեանց, ցոյց տալով հաւատացեալ ներկաներուն, թէ երբ նիւթը կը յատկացուի բարի նպատակներու, յիշատակը կ'անմահանայ, յետոյ հրաւիրեց ներկայ խուռան բազմութիւնը, իրենց պարտականութիւնը կատարելու հանդէպ աղիտեալ երուսաղէմի:

Օգոստ. 4-ին, երուսաղէմի նուիրակ Հայր Սուրբը ընկերակցութեամբ Փոխանորդ

Հայր Ս. Ին., Արժ. Տ. Նորայր Աւագ Քհն. Տէր Խորէնեանի և Կեդր. Վարչ. Խորհուրդի ներկայացուցիչներուն, յանուն Արժանթիշ նահայութեան ցաւակցութիւն յայտնեց նախագահ Բերոնի: Հոգեշնորհ Հայրերը սփրալիք ընդունելութիւն գտան՝ իրենց հետեւորդներով, վշտալի նախագահին մօտ, որուն առաջնորդութեամբ ուղղուեցան գէպի Մեծ Հանգուցհալին գագաղը և կատարեցին հոգեհանգստեան արարողութիւն,

իր բնակարանին մէջ բարի գալուստի սեղան մը տուաւ երուսաղէմի Դեր. Նուիրակին, որուն ընկերացաւ նաև Յարութիւն Հայր Սուրբը:

Զերմ մթնոլորտի մէջ գաղափարներու փոխանակութիւններ տեղի ունեցան, գաղութը աւելի նախանձելի վիճակի հասցնելու մասին: Խօսակցութեան միջոցին՝ Հոգեշնորհ Նուիրակը զնահատանքով արտայայտուեցաւ Վարչութեան տարած համե-

Սան Բաւլոյի Եկեղեցւոյ Վարչութեան կողմէ տրուած նաև կերոյրին Գերապատի Նուիրակը կը խօսի Երաւանիկի ներկայ կացութեան եւ անոր թերի մասին զաղութեաւ կրօնական եւ ազգապահպանման գարդին մէջ:

որուն իր մասնակցութիւնը բերքաւ սգաւոր ապաւոր չերմեռանդութեամբ: Ձոյզ վելարներու ներկայութիւնը սպաւորած էր բոլորը: Խոր լուսութեան մատնելով խոռվայոյզ սրահը, ուր, բազմաթիւ ներկաներ կը սպասէին իրենց յարգանքի տուրքը բերելու:

Օգոստոս 8-ին, Կեդր. Վարչական Խորհուրդի Ատենապետ Տիար Ա. Պէրկամալի

բաշխական աշխատանքի մասին, ու մազնախագահը՝ հաւատացեալի ջերմեռանդութեամբ: Ձոյզ վելարներու մէջ:

Նուիրակ Հայր Սուրբը գովասանքի խօսքը ըրաւ ի մասնաւորի գաղութի հաւատացեալներու ջերմեռանդութեան մասին:

Ապա, Նուիրակ Հայր Սուրբը աւելցուց: Մէկ բան միայն կը պակսի, այն ալ, կը խորհիմ թէ, ձե՛ր ալ ուշագրութեան առարկան է, երկրորդական վարժարանի մը

անհրաժեշտութիւնը։ Եթէ իրականանայ այս, յանուն Սրբոց Յակոբեանց Միաբառ նութեան, կը խստանամ, անհրաժեշտութեան պարագային, վարդապետ մը ևս զըրկել ձեզ, այդ ուղղութեամբ պատրաստուած խանդավառ Հայր Մուշեանի որպէս գործակից։

Թիշտակութեան արժանի է նաև Օգոստ, 31-ին, Հայ Կեդրոնի սրահին մէջ նախառաջնութեամբ երուսաղէմի նուիրակ Հայր

երուսաղէմի նուիրակ Հայր Սուրբը և իմիջի այլոց, ըստաւ։

«Եատ տեղեր պտտած ու ծանօթացած եմ մեր ժողովուրդին, սակայն, Արժանաթինը բացարկ տպաւորութիւն ձգեց վրաս, իր հայեցի, անխարդախ նկարազով և համերաշխ ոգիովը, որուն փաստը՝ ձեր քուրին ներկայութիւնն է այս շատ սրտագրաւ նպատակին շուրջ։ Յուշերուս լաւագոյն էջը պիտի ձօնեմ այս ժողովուրդին։

Սան Բաւլոյի պատուական ազգայիններեւն Տիար Վահրամ Քեօրէնենեան
կը բանայ հանգանակուրիւնը ստարագելով նուիրատուներու
անունները պարունակող Ասկենամեանը։

Ս. ին, «Կոմիտաս» երգչախումբին կազմակերպած համերգը, ի նպաստ երուսաղէմի աղէտեաներուն։ Պ. Լեւոն Վարդապետանի ղեկավարութեամբ տրուած այս ձեռնարկին ներկայ գտնուեցաւ աննախընթաց բացմութիւն մը։

Համերգը՝ ինքնին գեղարուեստական յաղթանակ մըն էր, զոր շահեցան երգչախումբի անդամ-անդամուկիները, իրենց ղեկավարին հետ. ի վերջոյ, խօսք առաւ

ու Սրբատեղեաց մէջ ի սրտէ պիտի աղօթեմ՝ որ սիրոյ և միաբանութեան խանըը աւելի՛ արձարձի ձեր մէջ, ձեզ օրինակ գարձնելով սփիւրքի հանուր Հայութեան»։

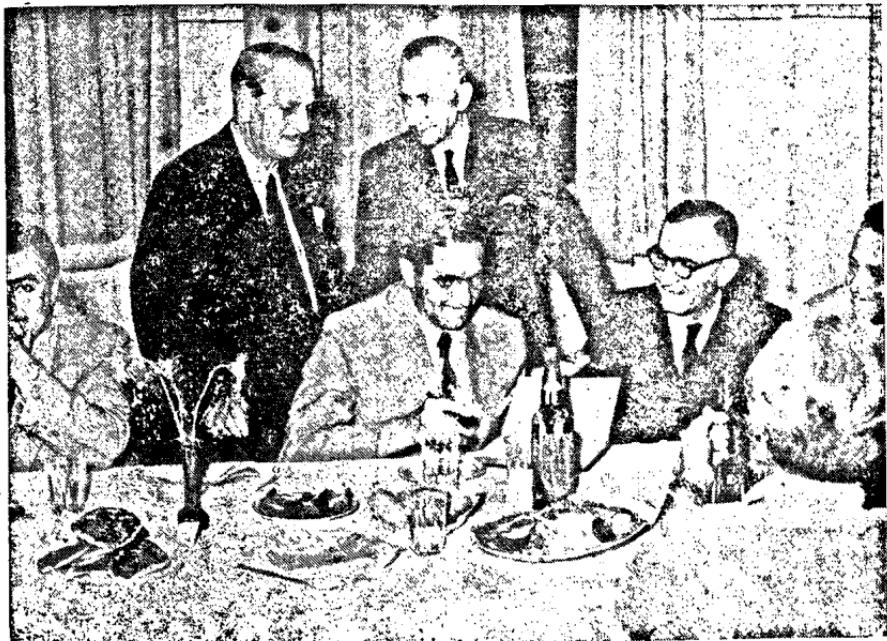
Միջնարբին, հրապարակ հանուեցած Հոգ. Տ. Յարութիւն Վրդ. Մուշեանի Երուսաղմբ Աղենեալ գիրքը, զոր սիրայօժար գնեց ժողովուրդը։

Իրական անակնկալ մըն էր Հայր Մուշեանի փութաջան աշխատութեան, արգա-

սիքն եղող այս գիրքը։ Հայր Սուրբը՝ գիշերը ցերեկին միացուցած՝ տպագրութեան յանձնեց գրքին ձեռագիրները։ Վուտահ ենք, թէ ժրաշան հեղինակը ինքունքը վարձատրուած կը զգայ, երլուս տեսակետով։ Նախ, բարի ծառայութիւն մը մատուցանելով ազգին՝ Երուսաղէմը անոր ներկայացնելով, իր հիմազդրութենէն մինչև մեր օրերը։ Երկրորդ, հոգեկան այն բաւարարութիւնը թէ արդիւնքը կը յատկացուածէր Երուսաղէմի աղէտալներուն։

թեան մէջ, ըստ թէ, բոլո՞ր թեմերը կարող վեղարաւորներ կը պահանջնեն։ Երուսաղէմ, առաւելագոյնս կը ջանայ գոհացում տալ այդ պահանջքին։

Երուսաղէմի նուիրակ Հայր Սուրբը յաջորդաբար պատարագեց և ըստ պատշաճի քարոզեց նաև Ֆյորէսի Վարազայ Ս. Խաչ Եկեղեցւոյ մէջ, Փոնթ-Ալսինայի Ս. Եռուշան և Վիժա-Սուտաթիի Ս. Մեկոպ մատուաներուն մէջ։ Ամենուրեք, խուռն բազմութիւնը ներկայ գտնուեցաւ Ս. Պա-

Տիար Վ. Գեկորենենեան եւ նիկեղեցւոյ Վարչուրեան Ասենապես Տիար Անդրեան Ճաֆէրեան Ոսկեմատեանը կը ներկայացնեն Սան Բաւլոյի ազգայիններուն հանգանակութեան մասնակցելու համար։

Սեպտ. 4-ին, Մարտաշի Հայրենակացական Սրուսաղէմի կան Սրուսթիւնը ի պատիւ Երուսաղէմի Նուիրակին կազմակերպած էր թէյասենդան մը։ Գեղարուսեստական կոկիկ յայտագրէ մը վերջ Վարչուրեան Ասենապետք՝ յանոն Մարտի Հայրենականակին՝ 3000 փէսոյի նուիրատառութիւն մը ըլլա Երուսաղէմի աղէտալներու Փոնտին։

Հոգեւնորհ նուիրակը քաջակերանքի խօսքեր ընելէ վերջ, վեր առաւ Երուսաղէմի դերն ու արժէքը։ Հայ իրականու-

արագին և արցունքը աչքին՝ ունկնդրեց Երուսաղէմի նուիրակ Գեր. Հայր Սուրբը։

Հոկտ 7-ին, Գորտոպայի մէջ նուիրակ Հայր Սուրբը պատարագեց, քարոզեց և խօսեցաւ՝ ի պատիւ իրեն արուած հանգէստեռնարկին։ Տեղույն Յանձնախումբի անդամները՝ Տեսարք Օհանեան, Բարսեղեան և Միւրէցեան, գնահատելի գործ տեսան։ Խոկ, Խօսարիսյի քանի մը տասնակ Հայ բնակչութիւնը ակնկալուածէն աւելի

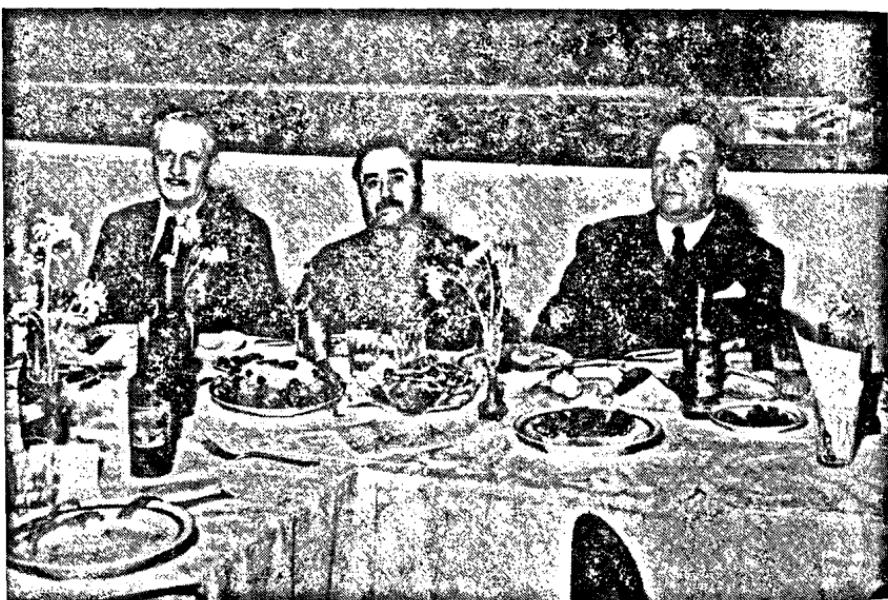
տուաւ, չնորհիր Տեմարք Եռուսաւֆեանի և Արգարեանի ջանքերուն:

Զմոննանք նաև ստեղծումն ու գործունէութիւնը Հանգանակիչ Ենթայանձնախումբերու, որոնք, արուարձաններու հայութեան լումաները կեդրոնացուցին երուսաղէմի աղէտեալներու զանձանակին մէջ։ Այս բոլորին հետ, զնահատութեան սահմանէն գուրս է՝ Յանձնախումբի անդամներուն նուիրումը, ամիսներ, շարունակ

Կէսօրին, Հոգ. Տ. Յարութիւն Վրդ. Մուշեան, ի պատիւ Գեր. Մերովք Հայր Սուրբին, տուաւ ճաշասեղան մը, որու մասնակցեցան Կրօնական Դասը, Կերպ. Վարչական Խորհուրդի և Հանգանակիչ Յանձնախումբի ներկայացուցիչները։

Սեղանին պատուոյ նախագահն էր հայրապետական Պատուիրակ Ս. Հայրը։

Իբրև հրաժեշտի խօսք՝ Յարութիւն Հայր Մուրբը կարդաց՝ իր Գեր. Նուիրակին ծո-

Երևասակմի Գերապատի Նուիրակը Տիար Վ. Քեօրենենեանի եւ Սան Բաւլոյի նկեղեցւոյ բարերարի երեց որգույն Տիար Ճորն Մրզզալահ Թահանեանի հետ նաւկերոյրի սեղանին տուրզ։

արամագրելով իրենց ոուզ ժամանակը գործին։

Երուսաղէմի Նուիրակ Հայր Մուրբը յաջողութեամբ զլուխ հանելէ վերջ իր առաքելութիւնը, պատրաստ էր մեկնելու, սակայն, նկատելով որ օրը-օրին կը սպասուէր Հայրապետական Պատուիրակ Գեր. Տ. Միռն Ս. Մանուկեանի ժամանման, յետաձգեց իր մեկնումը։

Նոյեմբեր 8-ը՝ որոգեալ թուականն էր Նուիրակ Հայր Մուրբին մեկնումին։

Նաժ «Երբաս բարով» քերթուածը։

Գեր. Մերովք Հայր Մուրբը՝ ի պատասխան բոլորին, պարպեց իր բարի սրտին բոլոր գանձերը, անգամ մը ևս կրկնելով թէ՝ անմոռաց պիտի մնան այս յիշատուն ները։

Հայրապետական Պատուիրակ Ս. Հայրն ալ իր գոհունակութիւնն յայտնեց՝ Նուիրակ Հայրապետը արգիւնահանը գործունէութեան համար, օրհնեց բոլոր անոնք, որ աշակցած էին նուիրական ձեռնարկին, կրկին

անգամ ապացուցանելով որ Հայք անմըբեկի է իր զոհաբերութեան և բարեպաշտութեան մէջ :

Ճաշէն անմիջապէս գիրջ, սեղանակիցներ՝ գլխաւորութեամբ Հայրապետական Պատուիրակին և իր Փոխանորդ Հայր Սուրբին, մեկնեցան և կսէջսա» օգակայանը: Ուզեւորութիւնը ժապաւէնի առնուեցաւ:

Կողմանուրակինք : Երուսալէմի Նույրակ
Քեր . Տ . Սերովիք Ե . Վրդ . Մանուկեանը
կը յանձնենք աղաւնակերպ ինքնաթիւին ,
ու կը մաղթենք որ Տէրը առաջնորդ հան-
գիսանայ իր խոնարից պաշտօնեալին :

Ուրախութեամբ կը նշենք, թէ Երուսա-
լէմի Նույիրակ Հայր Սուրբը արժանացած
է միեւնոյն սրտագին ընդունելութեան՝ նաև
Ուրուկուայի և Պրապիլիոյ Հայ գալութ-
երեւուն մէջ, որոնք ակնկալուածէն աւե-
լին տուած են Երուսաղէմի աղէտեալնե-
րուն ի հաշիւ:

«Իմ սիրելի զաւակներ, Պատրիարքական
Նորիսալը որ եւ մեր Նորիսակն է, աս կոչեմ
եւ եթ հայրենակն ու եղբարակն երազած
արժին Լսեցի՛ եւ արձանագեցի՛ նորա ճայ-
ին. նորա ճայիր Ս. Եղիշի նորիսակն վայ-
րկի հոգածաւոր ու պաշտպանի ճային է.
նորա ճայիր հայուառու կարիքաւոր ու բջ-
ուատած մեր գևակից ու սպասից հայա-
գեների ճային է. նորա ճայիր աւելուած փա-
ռասոր շինելոր լայնան ճային է, որ պահա-
նու ի թ և ամիսին փառը, որի փառը Հայի
պատիւ ու փառն է. նորա ճայիր ձեր ազ-
գանքը Հայրապետ Զայէն է, որ ուշադիր հայ-
ւացն հնետում է ամենարեց ցանուրի շե-
խօս սպասից հաստածակն թերթեարին. այս
թերթեարի ի մի թերեւու, ազգակին ամրուու-

թիւն կապմելու նպատակով»:

Այս կերպ կը յորդորէր ու կը հրահան-
գէր նաև ազգիս ընդհանրական Հայրապե-
տու, Երուաղլէմին ի նպաստ ըլլալիք հան-
դանակութեան առիթով, Հարաւային Ամե-
րիկայի հայութեան ուղղած իր պատագել
ու բրատառ կոնդակով: Որպէս քաջցր ար-
ձագանգը Որորիս մէջ ունեցաւ իր զնուա-
կան ու քարեկար արդիւնքը հանգանակու-
թեան ձևոն առնեին: Մէջ:

Հայր Մոռշեան, իրաւունք ունեց՝ երսուաղէմի Նուիրակին գալուստը Պաւետող իր խօսքն սսելու.

— «Զայն մը հնուես...»

ՔԱՐՈՉԻ-ՕՍԵԿԱՆ

ՀՈՎՈՒԱԿԱՆ ԱՍՏՈՒԱՇԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

10

፳፻፲፭፯፭፯

1. Քարողից ու կարողը. — Եթէ քարողից գիտակից է իր կոչումի վեհութեան, անոր բովանդակ կեանքը քարողութիւն մըն է ինքնին: Քարողը ապրուած կեսնի է, իսկ կարողասուրբինը այս կեանքին տրաւած բացառութիւն մը: Քարողիը, որպէս Եկեղեցւոյ պաշտօնեայ, կենաց Բանին աւետարանին է կոչումով: Թրիստոսի Եկեղեցւոյ պաշտամունքին միթէ հիմը քարողութիւն չէ, ինչպէս իր Հովիական Աստվածաբանութիւն գրքին. մէջ կը չեցած այս կէտը Մելքիսեդեկ եպս. Սուրբատեանց, իր հետեւալ բառերով, «Կարող ենք ասել իշաւամբ քե Եկեղեցական բովսեղակ պատօնեաւրիւնն է կարողութիւն: Փոխանակ ասելու քե կարողութիւնն է մասն աստվածային պատօնաման, կարող ենք ասել քե պատօնութեան է մասն կարողաւրեան, ծեսն է մի ձեւ, մի եղանակ ուսուցման»:

Քարողական պաշտօնը հոգեսոր գես-
պանութիւն մըն է, որ հրեշտակներուն խսկ
յանձնուած չէ: Բեմին վրայ քարոզիչը,
իր գետպան Աստաւայու ու մեղաւոր մար-
դոց միջնէ, հաշտարքի գեր կը կատարէ:
մէկ կողմէն զԱստաւած մեղաւորն մօտե-
ցնելով, և միւս կողմէն մեղաւորը Աստաւ-
ած առաջ մտնելու (Թ. Խոր. է. 20):

Θήμοποιοί τηρεβειν θωκώμαρα φωρόπολις, «Φωτιάς» εγκέλαδος από την περιφέρεια της Αθήνας, οι οποίοι συνέβασαν την πρώτη μετανάστευση στην Ελλάδα την περίοδο της Βασιλείου του Καλογέρου Λαζαρίδη. Τον Ιούνιο του 1922, οι Έλληνες πρόσφυγες που έφεραν με τους χειράδες τους την παραδοσιακή γλώσσα της Μακεδονίας, ήταν πάνω από 100.000 και οι περισσότεροι από αυτούς ήταν οι οπαντιάροι. Οι πρόσφυγες από την Μακεδονία ήταν οι πιο πολυτιμοί παραγόντες στην ανάπτυξη της Ελληνικής δημόσιας βιομηχανίας, η οποία στην περίοδο της Βασιλείου του Καλογέρου Λαζαρίδη, ήταν η πιο αναπτυγμένη στην Ελλάδα.